

Sygn. akt I C 410/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Daria Ratymirska

Protokolant Daria Paliwoda

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 marca 2014 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa I. B.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę kwoty 12.409,50 zł

I zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda I. B. kwotę 12.273 (dwanaście tysięcy dwieście siedemdziesiąt trzy) zł z odsetkami ustawowymi od dnia 15 maja 2013 roku do dnia zapłaty;

II oddala powództwo w dalszej części;

III zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda I. B. kwotę 2.689,77 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu.

sygn. akt I C 410/13

UZASADNIENIE

Powód I. B. wniósł pozew przeciwko (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 12.409,50 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 4.10.2011r. do dnia zapłaty, w tym kwoty 12.000 zł, tytułem dopłaty do zadośćuczynienia, i 409,50 zł, tytułem odszkodowania za zwrot kosztów opieki, której poszkodowany wymagał po wypadku z dnia 6.05.2011r.

Strona pozwana wniosła o odalenie powództwa, zaprzeczyła, aby powód doznał złamania osi kręgosłupa na poziomie C3-C4 i urazu głowy, z dokumentacji medycznej powoda wynika, że doznał on jedynie skręcenia odcinaka szyjnego kręgosłupa. Zarzuciła, że u powoda rozpoznano zmiany zwyrodnieniowe w obrębie kręgosłupa szyjnego oraz piersiowego, które mogły być przyczyną dolegliwości, a nie pozostają w związku z wypadkiem. Pozwana zarzuciła, że powód wrócił do pracy po skutecznym leczeniu, które trwało jedynie 2-3 miesiące, więc krzywda nie była znacząca. Zarzuciła, że wypłacona kwota 2000 zł w sposób wyczerpujący rekompensuje doznaną krzywdę. Podniosła nadto, że powód nie udowodnił zasadności żądania odsetek od wskazanych roszczeń, wobec braku zgłoszenia konkretnego roszczenia określonego kwotowo.

Sąd ustalił:

W wypadku komunikacyjnym z dnia 6.05.2011r. powód doznał urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego, typu smagnięcie biczem, z wtórnym ograniczeniem ruchomości, bez objawów korzeniowych, skutkujące wzmożonym napięciem mięśni przykręgosłupowych i utrzymującym się przewlekłym zespołem bólowych. Doznał nadto urazu kręgosłupa piersiowego

i urazu głowy, bez utraty przytomności. W leczeniu stosował kołnież ortopedyczny i leki przeciwbólowe. Leczenie zakończono w dniu 26.10.2011r.

W zakresie ortopedycznym, doznany w wypadku uraz kręgosłupa szyjnego spowodował u powoda trwałe uszczerbek na zdrowiu w wysokości 3%.

W zakresie neurologicznym, doznany w wypadku uraz kręgosłupa szyjnego z utrzymującym się przewlekłym zespołem bólowych, spowodował u powoda długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 3%, rokujący poprawie.

Występujące u powoda zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego i piersiowego nie mają związku z wypadkiem.

Dowód:

opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii S. G. (k-82-84);

opinia biegłego sądowego neurologa E. T. (k-99-103, 130, 147);

zeznania świadka M. B. (k-74)

zeznania powoda I. B. (k-74v.-75)

Bezpośrednio po wypadku powód wymagał opieki i pomocy osób trzecich przy codziennych czynnościach, np. robieniu zakupów, noszeniu cięższych rzeczy, przygotowywaniu posiłków, przez 2 godziny dziennie.

Dowód:

opinia biegłego sądowego neurologa E. T. (k-99-103, 130, 147);

zeznania świadka M. B. (k-74)

zeznania powoda I. B. (k-74v.-75).

W związku z wypadkiem powód cierpi z powodu długotrwałych zaburzeń adaptacyjnych o charakterze lękowo – depresyjnym. Cierpiał na zaburzenia snu, koncentracji, lęki przed jazdą samochodem, niepokój, poczucie dyskomfortu psychicznego, miał obniżoną odporność na stres i frustracje, co wywoływało pogorszenie funkcjonowania w pełnieniu ról życiowych. Zaburzenia te spowodowały u powoda rozstrój zdrowia psychicznego i uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5%. Rokowania na przyszłość są dobre, uzależnione od ustąpienia dolegliwości bólowych kręgosłupa.

Dowód:

opinia biegłego z zakresu psychiatrii M. Ż. (k-162-166)

zeznania świadka M. B. (k-74)

zeznania powoda I. B. (k-74v.-75)

epikryza psychologiczna z dnia 18.10.2011r. (k-29).

Pismem z dnia 4.10.2011r. strona pozwana poinformowała powoda o dopłacie kwoty 1.000 zł, tytułem zadośćuczynienia, wypłaconego w łącznej kwocie 2.000 zł.

Dowód:

pismo z dnia 4.10.2011r. (k-41)

Sąd zważył, co następuje:

Kwestia odpowiedzialności pozwanej za skutki wypadku powoda nie była sporna. Poza sporem było również, że dotychczas pozwana wypłaciła powodowi kwotę 2000 zł, tytułem zadośćuczynienia za skutki wypadku z dnia 6.05.2011r.

Skutki wypadku na zdrowiu powoda ustalono w oparciu o opinie biegłych lekarzy z zakresu neurologii, ortopedii i psychiatrii, zeznania świadka i powoda. Oceniona przez lekarza wysokość doznanego uszczerbku na zdrowiu jest tylko kryterium pomocniczym dla ustalania wysokości zadośćuczynienia i sama w sobie nie decyduje o należnej z tego tytułu kwocie.

Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 i 2 kc, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia.

Przepis art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 k.c. stanowi, że sąd może przyznać poszkodowanemu, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, odpowiednią sumę, tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Chodzi tu o krzywdę (szkodę niemajątkową), ujmowaną, jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości, oraz cierpienia psychiczne, to jest ujemne uczucia, przeżywane w związku z wypadkiem. Zadośćuczynienie, przyznawane jednorazowo, stanowić ma rekompensatę za całą krzywdę. Ma na celu przede wszystkim złagodzenie doznanych cierpień, a jego wysokość musi uwzględniać stopień doznanej krzywdy, rodzaj naruszonego dobra, zakres i rodzaj rozstroju zdrowia, czas trwania cierpień, wiek pokrzywdzonego, intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych, rokowania na przyszłość. (tak: wyrok SN z dnia 20.04.2006r., IV CSK 99/05, LEX nr 198509; wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 8.02.2006r., I A Ca 1131/05, LEX nr 194522).

W świetle okoliczności niniejszej sprawy, Sąd podzielił stanowisko powoda, że wypłacona dotychczas przez stronę pozwaną kwota 2000 zł, tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, zaistniałą, w związku z wypadkiem z 6.05.2011r., jest stanowczo za niska. Odpowiednim i adekwatnym do rozmiaru krzywdy będzie zadośćuczynienie w kwocie 14.000 zł. Suma ta uwzględnia rodzaj naruszonego dobra, jakim jest zdrowie człowieka, młody wiek powoda, rozmiar cierpień, odczuwanych przez niego w związku z nawracającymi bólami karku oraz rozstrój zdrowia psychicznego, utrudniające prawidłowe funkcjonowanie w życiu codziennym. W ocenie Sądu, zasądzona kwota, jako uzupełnienie zadośćuczynienia, nie może być uznana za nadmierną. Miarkując zadośćuczynienie, Sąd zarazem uwzględnił pomyślne rokowania na przyszłość, uzależnione od codziennych własnych ćwiczeń, usprawniających kręgosłup szyjny, jak również stosunkowo krótkie i niezbyt intensywne leczenie powypadkowe. Twierdzenia powoda, iż na skutek wypadku doszło u niego do złamania osi kręgosłupa na poziomie C3-C4, nie znalazły potwierdzenia w opinii biegłego sądowego ortopedy. Niezależnie ponadto od tego, że zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego i piersiowego nie mają związku z wypadkiem i są schorzeniem samoistnym, to jednak nie one powodują u powoda wzmożone napięcie mięśni przykręgosłupowych - a doznany w wypadku uraz kręgosłupa, skutkujący zarazem zespołem bólowym.

Zgodnie z przepisem art. 444 § 1 kc, naprawienie szkody obejmuje także zwrot wszelkich wydatków, poniesionych przez poszkodowanego w związku z leczeniem i rehabilitacją oraz inne dodatkowe koszty, związane z doznanym uszczerbkiem.

Wobec powyższego, uwzględniając treść przepisu art. 361§2 kc, Sąd zasądził na rzecz powoda odszkodowanie w kwocie 273 zł, tytułem zwrotu kosztów opieki. W oparciu o dowód z opinii biegłej z zakresu neurologii, ustalono, że w okresie 3 tygodni po wypadku powód wymagał pomocy i opieki osób trzecich w codziennych czynnościach, przez 2 godziny dziennie. Sąd przyjął, zgodnie ze stanowiskiem powoda, że średni minimalny koszt takiej opieki w miejscu jego zamieszkania wynosi 6,50 zł za godzinę. W ocenie Sądu, zachowanie drobiazgowej dokładności przy ustalaniu średniej stawki za usługi opiekuńcze w miejscu zamieszkania powoda - w sytuacji, gdy jego stanowiska w tym zakresie pozwana nie kwestionowała - nie było w rozpoznawanej konieczne, skoro stawka, wskazana przez powoda nie jest

wygórowana i w świetle doświadczenia życiowego pozostaje bardzo prawdopodobna (art. 322 kpc). Koszt opieki został zatem ustalony na łączną kwotę 273 zł (21 dni x 2 godziny x 6,50 zł).

Odsetki ustawowe od kwoty 12.273 zł zasądzone od dnia 15.05.2013r., tj. od dnia następnego po doręczeniu pozwanej odpisu pozwu, zawierającego wezwanie do zapłaty konkretnej kwoty, z tytułu zadośćuczynienia i zwrotu kosztów opieki (k-46). Dopiero z tym dniem pozwana była w opóźnieniu, powodującym obowiązek zapłaty odsetek ustawowych. Orzeczenie w zakresie odsetek oparto na przepisach art. 481 § 1 i 2 kc w zw. z art. 455 kc. W tym zakresie stanowisko pozwanej zasługiwało na uwzględnienie. Powód bowiem nie udowodnił zasadności żądania odsetek od daty wcześniejszej, w szczególności, że wzywał wcześniej pozwaną do zapłaty skonkretyzowanej kwoty z tego tytułu. Z tych względów powództwo w części, co do żądania zapłaty odsetek ustawowych od dnia 4.10.2011r. do dnia 14.05.2013r., podlegało oddaleniu.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono, jak w punkcie I i II wyroku.

Orzeczenie o kosztach w pkt III wyroku oparto na przepisach art. 100 zd. 1 kpc w zw. z art. 98§1 i 3 kpc i art. 109§1 i 2 kpc, przyjmując, że powód wygrał sprawę w ~ 85% i stosunkowo rozdzielając poniesione przez strony koszty procesu. Powód poniósł koszty w kwocie 3638 zł (w tym: opłata sądowa od pozwu – 621 zł, zaliczka na biegłego - 600 zł, wynagrodzenie pełnomocnika, będącego radcą prawnym – 2400 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa - 17 zł), pozwana zaś w kwocie 2683,51 zł (w tym wynagrodzenie pełnomocnika - 2400 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł, wykorzystana zaliczka na wynagrodzenie biegłego – 266,51 zł). Łącznie koszty procesu poniesione w sprawie wyniosły 6321,51 zł. Zgodnie z wynikiem procesu powód powinien je ponieść w 15%, tj. w kwocie 948,23 zł – skoro poniósł je w kwocie wyższej, tj. 3638 zł, pozwana winna zwrócić mu różnicę, tj. kwotę 2689,77 zł.